

heeft gehad. Deze getuigen verklaarden dat de beschuldigde hen vertelde dat hij wist dat I.P. ernstig ziek was en aan het aftakelen was en dat hij erin slaagde stil aan een goed gesprek met haar te hebben over haar naderend levenseinde, waaruit hij een impliciete vraag afleidde om haar leven te beëindigen. Deze getuigen verklaarden op de rechtszitting hoe de beschuldigde hen gedetailleerd uiteenzette hoe hij bij I. P. valium intraveneus heeft ingespoten en vervolgens een spuit hanteerde om bij haar luchtembolen uit te lokken en haar zo te doden en hoe hij zich klaar hield om de kleindochter V.V., die een collega- verpleger van hem was in hetzelfde ziekenhuis, op te vangen toen zij in het ziekenhuis terugkwam, vergezeld van haar echtgenoot en haar kind, om haar mee te delen dat haar grootmoeder I.P. overleden was. Hieruit volgt ook de voorbedachtheid.

Deze gedetailleerde uiteenzetting van de beschuldigde stemt overeen met de getuigenis onder eed van V.V. dat zij haar grootmoeder I.P. op 4 december 1993 bezocht en hoe zij na een korte afwezigheid van een uur terug naar de kliniek keerde, waar de beschuldigde I.P. haar tegemoet kwam met de mededeling dat haar grootmoeder overleden was.

Wat betreft het feit ten aanzien van M.B.

Uit de getuigenissen onder eed van de broers V., de zonen van M.B., volgt dat één van de broers aanwezig was bij hun moeder toen deze overleed. Weliswaar is er de oorspronkelijke, later doodde, bevestigde de beschuldigde op de rechtszitting dat zijn handschrift voorkomt in het verpleegdossier van M.B. en zijn er aanwijzingen dat de beschuldigde ook insuline heeft

aangewend bij het doden van patiënten. Doch deze aanwijzingen van schuld doen onvoldoende afbreuk aan het bestaan van een redelijke twijfel over de schuld van de beschuldigde aan de dood van M.B.

Wat betreft het feit ten aanzien van G.V.

De beschuldigde legde ook hiervoor bekentenissen af op de rechtszitting. Deze vinden bevestiging in de verklaringen en de bevindingen van de vermelde rechercheurs en de bevindingen van prof. dr. WJ. op de rechtszitting. De voorbedachtheid blijkt hier ook uit.

Wat betreft het feit ten aanzien van I.V.

Ook hierover legde de beschuldigde bekentenissen af op de rechtszitting en deze vinden eveneens bevestiging in de verklaringen en de bevindingen van de vermelde rechercheurs en de bevindingen van prof. dr. WJ. op de rechtszitting. De voorbedachtheid blijkt ook hier uit.

OP DEZE GRONDEN,

Gelet op de artikelen:

2 en 19 van de Wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in strafzaken;

148, 149 en 150 van de gecoördineerde Grondwet;

334 en 337 van het Wetboek van Strafvordering zoals ingevoerd bij Wet van 21 december 2009 tot hervorming van het hof van assisen (B.S. 11 januari 2010);

392, 393, 394 en 395 van het Strafwetboek;

HET HOF, na beraadslaging met de leden van de jury, recht doende OP TEGENSpraak en bij toepassing van voormelde wetsbepalingen:

Verklaart de beschuldigde L.P. niet schuldig aan:

A. Moord, dit is opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade gedood te hebben:

4. M.B., geboren te (...), op (...),

te (...), op

Verklaart de beschuldigde L.P. schuldig aan:

A. Moord, dit is opzettelijk, met het oogmerk om te doden en met voorbedachten rade gedood te hebben:

1. M.V., geboren te (...) op (...),

te (...), op (...)

2. L.V., geboren te (...), op (...)

te (...), op (...)

3. I.P., geboren te (...) op

te, op

5. G.V., geboren te (...), op (...),

te (...) op (...)

B. Oudermoord, dit is doodslag, zijnde opzettelijk doden met het oogmerk om te doden, gepleegd te hebben op de vader, moeder of andere bloedverwanten in de opgaande lijn, te weten op zijn moeder, I.V., geboren te (...), op (...)

te (...) op (...)

(...)

Duidingsnoot

Het arrest gaat over de zaak van de ‘diaken des doods’, waarin een ex-verpleegkundige en diaken terecht stond voor de moord op familieleden en één niet-familielid in de periode dat hij werkzaam was in een West-Vlaams ziekenhuis. Meer bepaald had hij opzettelijk hun overlijden veroorzaakt door hen ofwel met een kussen te smoren dan wel lucht in de aderen te spuiten. De feiten kwamen aan het licht toen de diaken een psychiater raadpleegde omwille van nachtmerries en daar vertelde over de overlijdens die hij had veroorzaakt. De psychiater lichtte het parket in op grond van de noodtoestand.

Note explicative

L'arrêt porte sur l'affaire du « diacre de la mort », dans laquelle un diacre et ancien infirmier était prévenu du meurtre de membres de sa famille et d'une personne étrangère à sa famille, commis pendant la période où il travaillait dans un hôpital de Flandre occidentale. Il avait en effet intentionnellement provoqué le décès de ces personnes en les étouffant à l'aide d'un coussin ou en injectant de l'air dans leurs veines. Les faits ont été révélés lorsque le diacre a consulté un psychiatre en raison de cauchemars et lui a parlé des décès qu'il avait provoqués. Le psychiatre a informé le parquet en vertu de l'état de nécessité.